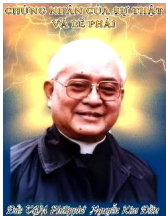

Thầy đã làm bình an cho anh em, Bình an của Thầy, Thầy ban cho anh em, Thầy ban cho anh em không như thế gian ban tặng, Lòng anh em đang xao xuyến, cũng đang sôi (Ga 14,27).

<http://thongtinberlin.de/diendan/nov/ducchanguyenkimdiennguoiithapduocgiuadem.htm>

Thuyết trình cho một cuộc họp trên Paltalk

Thưa Quý vị và các Bạn,

Khi chúng tôi đưa cho bài thuyết trình về các Tổng Giám mục Philippê Nguyễn Kim Điền và Ngỏ lời chào Đấng Giuse Đền Đen, bạn thân tôi thấy nó vẫn còn nhỏ quá. Nếu không sao bạn coi là khiêu khích, tôi đã chọn Đức cha Nguyễn Kim Điền, về Giám mục Đức thánh nhà. Ý tưởng này tôi lấy từ một hội thảo trình bày những công trình của Đức cha Jean Maïs (Hội Thánh sai Paris) thực hiện năm 1987. Hội thảo đưa ra như sau:

"Đêm yên, bão bình. Đang thì ng trộm c ngôi nhà trên b bình, bà c già già tay l c l chi c đèn d u ám khói. Những ng ng i đánh cá đ ng v t l n v i sóng gió ngoài kh i làm sao nhìn ra đ c ánh đèn m nh t c a bà. Bà s m nh n ra c g ng vô b c a mình. Và, lòng đ y qu quy t, bà thu góp h t nh ng thanh c i dành d m đ s i i m còn l i, ch t đ ng, đ m l a. Đang c i b c cháy, chi u sáng c m t vùng nh ng ng n sóng g n b . Những không bao lâu, l a tàn mà v n ch ng th y bóng dáng con thuy n bà trông ngóng. H t ho ng, bà v i l m thanh c i cu i cùng ch a k p t t, chm lên mái tranh. Thoáng ch c, ngôi nhà bình thành kh i l a h ng,

hàng h c t a sáng ra b n c .

R i thuy n có c p b n không? Có nhìn ra không ph ng h ng thoát hi m? Đức cha Nguyễn Kim Điền, sau khi k câu chuy n d ngôn này cho các linh m c c a ngài, m t bu i chi u tâm s , đã không cho bi t đ n k t. Ngài ch nói thêm, v t l : "Tôi, giám m c c a các b n, cũng đang đ t nhà đây" [1].

Th a Quý v và các B n,

N u ng i đ t nhà chính là Đức cha Điền, thì ngôi nhà b chm l a là Tòa T ng Giám Hu , ngôi nhà chung c a Tgp Hu . Con thuy n v t l n v i sóng to gió l n ngoài kh i ch có th là Giáo h i Công giáo Vi t Nam và thuy n tr ng chính là hàng giáo ph m Vi t Nam. T ng n đèn d u leo lét đ n đ ng c i và cu i cùng ngôi nhà r c cháy, tín hi u càng ngày càng m nh m và kh n c p, g n nh tuy t v ng.

T Th chung ngày 01.04.1975 đ n Th g i ông Nguyễn Văn Linh ngày 25.03.1988, m y tháng tr c khi l i tr n, dù là i phát bi u t i m t cu c h p công c ng, ho c th chung, th riêng, g i giáo ph n, g i chính quy n, hay g i cho hai đài truy n thanh Veritas và Vatican; dù nói v i chính quy n hay giáo dân, linh m c, tu sĩ, Tgm Nguyễn Kim Điền ch ý nói v i hàng giáo ph m, v i các đ ng nghi p c a mình và vì th đ ng trách nhi m tr c v n m nh c a H i Thánh t i Vi t Nam. T ng nói y bình th n, bi u l s bình an c a Đức Tin. Không ph i th bình an h ng th , yên thân.Càng không ph i th bình an an ninh tr t t c a nghĩa đ a, c a nhà tù. Mà là s bình an r c cháy l a Chúa Thánh Th n luôn tác đ ng trong lòng Giáo h i. Th y đã đ n ném l a vào m t đ t, và Th y nh ng c mong ph i chi l a y đã bùng lên! (Lc 12,49). Đc Điền đ t nhà, ngài không phá nhà. Đ t nhà đ gi nhà. Đ t lên ng n l a c a lòng tin đ đ ng v ng tr c phong ba và b c đi trong s bình an c a Chúa. Nh l i Chúa đ y: Th y đ l i bình an cho anh em, Bình an c a Th y, Th y ban cho anh em, Th y ban cho anh em không nh th gian ban t ng, Lòng anh em đ ng xao xuy n, cũng đ ng s (Ga 14,27).T ng nói tín hi u c a Tgm Nguyễn Kim Điền gói ghém trong 20 văn b n và có th chia thành 2 ph n.

Ph n m t v i Th ngày 1.4.1975 r i L i Phát bi u ngày 9.4.1975 trong l ra m t c a y ban Mắt tr n Gi i phóng Thành ph Hu . Ph n hai, t L i phát bi u ngày 15 tháng 04 năm 1977 đ n

Sơ ng ch t v i đoàn chiến

Sống Phúc Âm Chúa Giêsu đến tận cùng.

Độc Địch sinh năm 1921. Thập phong linh mục năm 1947. Giáo sư, rồi giám đốc Tiếu học viện ở Sài Gòn. Nhờ vậy cũng là theo tiếng Chúa gọi cách đặc biệt. Nhờ linh mục Nguyễn Kim Địch là người bạn thân của ông, nên khi được biết đến "Anh em hèn mọn Charles de Foucauld" thì ngài nhận ngay ra con đường Chúa đã chọn cho mình. Năm 1955, linh mục Nguyễn Kim Địch xin thôi chức và gia nhập tu hội Tiếu đồ Charles de Foucauld. Sau 2 năm thực tập bên sa mạc Sahara, ngài hỏi người bạn "anh em hèn mọn của Phúc Âm". Từ đây, rong ruổi trên mảnh nẻo đường tận cùng quê hương thành phố và chỉ cưỡi lừa, hoặc làm thợ mộc, thợ xây, anh em hèn mọn Nguyễn Kim Địch sống và rao giảng Phúc Âm giữa lòng phố thị lao động, nghèo khổ.

Cuối năm 1960, bà Tòa Thánh Vatican bổ nhiệm làm giám mục. Lm NKĐ tiếp chức, nhưng vì đức vắng mặt mà chấp nhận chức giám mục Công Giáo, rồi Giám mục và cuối cùng Tổng Giám mục Huế. Trong bút ký ghi ngày 8 tháng 12 năm 1960, linh mục Nguyễn Kim Điền viết: "Chân thành mà nói, tôi không tâm mà không thể hiểu nổi. Đức Giám mục Tòa Thánh nói rằng tôi không có thể khước từ. Tôi xin chấp nhận sự mệnh này như là một đón nhận Thánh Giá..." Và Thánh Giá thực sự chức giám mục Nguyễn Kim Điền. Đức cha thì không được tiếp tục làm anh em hèn mọn của Phúc Âm để đem hành vi nghèo khổ, vất vả đám dân nghèo. Nhưng đâu Đức cha có nghĩ rằng, trong công việc Tổng Giám mục, ngài sẽ phải tiếp tục phải vất vả con người nghèo khổ, con người bị áp bức trong những điều kiện khó khăn gập ghềnh. Không thể nào chấp nhận thực tại trong lịch sử nước nhà.

Đòi Tôn do Tôn giáo Thực sự và quyên bình đẳng công dân.

Như mọi người đều biết, chính quyền mới đã sớm mất mặt. Cho rằng rằng không kháng chiến, nhưng vì a nôm để chính quyền, để CS Việt Nam và vũ thu vét (miền Nam như nhà, miền Bắc như hàng), áp đặt, đàn áp. Và cũng từ đây, Đức Giám mục đi xa và hèn theo với các làm. Hai đề nghị cho phép ngài lên tiếng. Một cách như những ngành danh thếp, bất ngờ, khác nào người mà bị lên giá đêm đen hay nhất bữa giáng xuống từ băng còng lọng.

Phát biểu ý kiến ngày 15.4.77 [3].

Ngày 15.4.77, một buổi họp do Mặt trận Tổ quốc Bình Trị Thiên và Tp Huế tiếp chức, nói là để thông báo, kết thúc là để họp tiếp cộng đồng tôn giáo, nhân vật chính quyền bắt giữ 6 nhà sư của Phật giáo Việt Nam Thành phố Huế phái đến Quang Trung Tp Huế Chí Minh. Được các mặt phát biểu, Đức Giám mục không đi vào nội dung [4] sự kiện mà người của UBND Tp HCM và trình bày: "Cá nhân tôi, tôi không có ý kiến gì cả. Với đức quan sát tin tức, kết nghĩa lý do là nhiệm vụ của chính phủ. Tôi chỉ muốn san sẻ với các vị lãnh đạo Phật giáo những kinh nghiệm mà trước đây chúng tôi đã phải chịu trong vùng Vinh Sơn". Rồi Đức Giám mục lý giải thuyết phục cho phía các tôn giáo: "Chúng tôi chắc chắn là không có ai trong buổi họp có thể chấp nhận hành động để đi đến trong bản thông cáo của chính phủ". Nói một cách khác, cho là sự việc đã xảy ra đúng như chính quyền thông cáo (mà có ai để gây thêm tin chính quyền đây?), cho là có những kẻ đưa vào tôn giáo để xách động này nọ đi, "Sự kiện mà chính phủ và giới thích và trình bày cho chúng ta nghe, chỉ là một sự kiện đơn giản". Như muôn vàn sự kiện tiếp xảy ra hàng ngày trong xã hội, có thể chấp nhận trên trang 1 của báo chí những chuyện gì đáng cho chính quyền các cấp phải làm rùm beng! Và đây, tiếng nói mới vào lại tại chính quyền: "Nhưng chuyển như vậy đã xảy ra và còn sẽ xảy ra trong tương lai, nếu chúng ta không giữ quy tắc nguyên nhân cần bản của nó. Theo thói quen của chúng tôi, nếu thực ra có những công việc tôn giáo gây ra những lỗi lầm chẳng hạn, chỉ vì không có thể do tín ngưỡng. Thành thực mà nói, tôi

không thoả mãn với chính phủ và chánh sách từ do tín ngưỡng”. Rồi ngài kể ra một loạt những hạn chế, truy bức, vu khống, mắng lèn... Riêng những công giáo “có công tòng mình là công dân hai”, “trong giới công nhân, công viên chức, binh viên hay giáo viên, thế nào những công giáo được cho là tiên tiến ; những chức rồi cũng không tiếp tục làm việc được, vì là công giáo. Đi xin việc làm hoặc bắt chửi, hoặc gặp khó khăn trong việc làm, muợn bị bắt cản do thì được rồi tại cho bị bắt là bắt đạo hay đi nhà tù nữa là êm xuôi”.

Phát biểu ý kiến ngày 22.4.1977.

Một tuần sau, ngày 22.04.77, có cuộc họp Góp ý kiến vào bản dự thảo “Đề cương báo cáo của Đảng bộ tỉnh Bình Trị Thiên”. Đức Điền lấy làm vinh dự được mời tham gia đóng góp ý kiến, cảm ơn Ban tổ chức và coi đây là một việc làm có tính cách cởi mở, mới mẻ “vì Đảng và Tôn giáo không đi chung với nhau”. (Cố toà đề xuất với tay!) Với tư cách là người lãnh đạo tôn giáo, Đức cha góp ý về Chính sách tôn giáo của Đảng.

1) Với cách tiếp cận và nhìn nhận tôn giáo trong bản Đề cương, Đức cha thấy tôn giáo chỉ được nhắc tới ở 2 lần. Một lần, trong mục “phát huy quyên làm cho tiếp thu của nhân dân” có nói đến “đoàn kết các tôn giáo lập nhân dân” trong đó có đề cập các tôn giáo. Một lần nữa khi nói về “công tác quần chúng, bảo vệ an ninh, chính trị và trật tự xã hội” sau khi đã kể ra bao nhiêu tội phạm và các âm mưu phá hoại...”.

2) “Đề tránh những lo âu và cảm tình không mấy tốt của những bào có tôn giáo đối với Đảng”, Đức cha “đề nghị đem chủ nói về chính sách tôn giáo lên mục B, nên nói về “phát huy quyên làm cho tiếp thu của nhân dân”. Nhận xét của Đức Điền lấy từ tư ý đề của Đảng : khi Đảng nói chính sách tôn giáo, phải hiểu chính sách đàn áp tôn giáo. Nếu không, thì sao đặt tôn giáo vào mục an ninh chính trị, xã hội và xếp hoạt động tôn giáo bên cạnh những âm mưu phá hoại và mới thì tội phạm? Thực tế là chính quyền đang đàn áp tôn giáo.

Đức cha đến công một việc mới xảy ra trước đó mấy ngày. Ngày Chúa nhật 10-4-1977 là ngày lập Phụng sinh của Công giáo, một ngày lập lập, được chu đáo bằng công một tuần trước. “Xã Hội Trí phải làm thu nhập trong xã Quảng Trị. Huy động cho làm trong 10 ngày những xã rút xuống còn năm ngày để thi đua. Mới thôn được chia phần của mình và sẽ phát động lao tác vào sáng Chúa nhật. Ngày tháng này, thôn Trí Bàu (hầu hết là công giáo) đã đề nghị xin xét lại cho được bào công giáo có gì đi hành nghi lễ đạo, rồi sau đó sẽ đi làm, nếu không kịp thì xin làm đêm nữa. Những xã không cho (...). Có người nói với xã xin xét lại, vì nếu được bào họ không tuân lệnh, thì thì những người nào uy tín của chính quyền đưa ra phê phán. Như hôm lập Giáng Sinh

76, thôn Trí Bù cũng đã không đi làm vì họ phải đi lễ. Nhưng xã cũng quy định không xét lễ... Thì rồi, thôn Trí Bù lấy quy định nhân dân làm chủ nên không đi làm thu lễ hôm đó, mà đi lễ hát. Ngày hôm sau họ hủy định của thôn ra làm thu lễ thì thay vì năm ngày, họ làm trong hai ngày rồi là xong. Nghe nói xã định tuyên định họ, nhưng họ không nhận vì họ không tuân lệnh đi làm trong ngày lễ Chúa Phụng Sinh hôm đó”.

Nhưng trong họp cộng thể như trên cho phép khẳng định một cách khái quát : “Chỉ có thể do tín ngưỡng thế tục thì như người có tín ngưỡng mới sống thoải mái, hạnh phúc trong chế độ xã hội chủ nghĩa mà thôi” ! Đảng và Nhà nước chỉ trừng trị do tín ngưỡng bưng vắn bèn, sặc lén. Đã có tới 5 sắc lệnh và thông tư. “Nhưng trong thế tục vẫn có những khu vực đi ngược lại với chính sách”.

Hai bài phát biểu trên mở đầu cho mười năm gian khổ của một công dân giám mục, vẫn kín đáo, gần gũi với những con người lao động, những tình người đẹp trong xã hội hiện là những kẻ có quyền lực, nay bỗng chốc đổ ra sân khu của thể dục.

Chính quy định ra tay

Đây là khoảng thời gian chính quy định bắt đầu đợt vận động vận tải. Đợt vận động vì trước đó ngài đã thái độ rất tích cực với những lời nói từ đó của chính quy định. Rồi từ đợt vận động đến trừ dục trong suốt 10 năm trời.

Một trận T. qu. Tp HCM can thiệp bằng cách đi kiện Đ. Điền trước Đ. Bình. Ngày 06.08.1977, ông Nguyễn Văn Chì, Chủ tịch UBND TP HCM, kính gửi "Ông Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình, Tổng Giáo phận TP HCM" một bản "NHÂN Đ. NH. V. HAI B. N. VĂN ghi lại và phát biểu của TGM Nguyễn Kim Điền.

Ông Chì ra bề ngoài thờ. Ông không biết hai phát biểu kia có phải của Đ. Điền. Nếu là của Đ. Điền, không biết Đức cha có muốn cho phải biết không? Ông chỉ biết hai bản văn kia đã được phê bình rất rõ ràng trong nội bộ, là chúng như trong giới Thiên Chúa giáo, mà cả Phụng giáo nữa. Nếu chỉ có thế, ông cũng chẳng lo, vì còn nằm trong tay đàn áp của ông. Tức cho ông, nó lại được phê bình rất ngoài quốc. Vì huy kỳ, ông nói "một số nơi khác". Điêu cho chúng, đi với ông, đó là một hành động phạm tội, bởi vì "lời động từ do tín ngưỡng". Sau khi hát đi hát lại bài từ do tôn tín ngưỡng, từ do tôn giáo, những giáo đoàn kết, toàn dân một lòng v.v... Ông

lên án:

Chúng tôi cho rằng: người ta không thể nhân danh tổ do tín người, nhân danh Chúa, nhân danh Phật để cho phép mình làm, hoặc là bệnh virus cho người hành động bị xui xa nhất, phi đạo đức nhất. Chúa và Phật cũng như để ngạo các tôn giáo và người hàng giáo phẩm chân chính nhất để họ không cho phép làm như thế. Nhưng người làm như thế, bệnh virus như thế, không người làm một phẩm giá của mình, mà còn làm một phẩm giá của đạo, của đạo lý mà chính tác giả hai bên vẫn đang tín người. Làm như thế là nhân danh tổ do tín người để khuyếch khích mọi hành động phản cách mạng, mọi hành động xui xa phi đạo đức. Chúng ta tin tưởng để ngạo có đạo cũng như các hàng giáo phẩm chân chính trong tôn giáo sẽ kiên quyết chống lại người như thái độ và hành động như thế.

Đàn áp tôn giáo trong truyện: Nghị quyết 297/CP

Hơn 3 tháng sau, chính sách đàn áp tôn giáo được chính quyền ngang nhiên ghi trên giấy trong mục đen với Nghị Quyết 297/CP Hội đồng Chính phủ ra ngày 11.11.1977. Tại đây, không còn là không có tổ do tôn giáo theo số nhà. Mà là đàn áp tôn giáo trong truyện. Nghị quyết 297 áp dụng cho Miền Nam chính sách đàn áp tôn giáo đã theo dõi từ Miền Bắc từ 1955, với Số 234 khá cụ thể mà... trên giấy tờ. Bấy giờ thì trên giấy tờ cũng không còn nhà. Đánh giá Nghị quyết này, Độc Điền nói:

Nghị quyết 297/CP là cái “thùng lũng” để thụt cò chúng tôi mà thôi

Đúng thế:

Ngày 16.3.1979, UBND tỉnh ra quyết định tổ chức Hội đồng vi phạm Huân: "Trên nguyên phạm đạo tạo người người chuyên hoạt động tôn giáo tít (...) và báo vụ tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa". Vì thế truyện số "do hội đồng chuyên nghiệp quản lý", "tổ chức và nội dung gì người dấy" cũng như "quy hoạch đạo tạo v.v..." phải được Ủy ban Nhân dân tỉnh xét duyệt.

Ngày 13.12.1979, đơn khiếu nại Tiếu chúng vi phạm công lập hóa.

Đức cha trân trọng đề nghị:

Thiên triều làm linh mục hoàn toàn thuộc quy định Thiên Chúa và Hội Thánh có trách nhiệm xét đoán, xác nhận mọi thiên triều để truy nhận chức thánh.

Các chức vụ Công giáo được thiết lập trên những nguyên tắc mà Hội Thánh đã quy định trong Giáo luật và Điều lệ chức vụ và Điều lệ chức vụ (Giáo luật các số 1358-1371).

Hội Thánh phải được tổ chức trong việc chọn lựa đào tạo chức vụ sinh, việc truy nhận chức, bổ nhiệm và chuyển chức các linh mục (Số 1358 và 1359 của Giáo luật).

Những nguyên tắc và quy luật trên là kinh nghiệm ngàn năm của Hội Thánh nói chung và của Giáo phận Huế từ hơn trăm năm qua nói riêng.

Nhà nước áp dụng Nghị quyết 297. Đức Giám mục không được quy định và bổ nhiệm chức của Hội Thánh. Đàn áp là quy định và là của nhà nước. Giáo hội dù bị đàn áp tại đâu cũng không thể nhún nhường trước bất kỳ phân ly nào và căn tính của mình. Những đây chỉ là âu lo lớn nhất của Tgm Huế.

Mọi âu lo lớn nhất của Tgm Nguyễn Kim Điền: Ủy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước.

Chính quy định theo tay đàn áp tôn giáo là chuyển từ tự do trong bổn phận của nó. Điều kiện Đức cha lo ngại nhất là chính quyền trong Giáo hội phá Giáo hội. Những nguy cơ do chính quy định gài vào bổn phận u cách, từ lâu, từ lúc còn trẻ, học tập theo cách này hay cách khác (tình, tiền, quy định) nhằm mục đích doanh nghiệp Giáo hội và thành lập Giáo hội từ từ, tách rời khỏi Giáo hội hoàn vũ bên Trung tâm. Chính trong mối lo âu này mà Đức cha thỉnh nguyện đề nghị.

Những nguy cơ công giáo yêu Tổ quốc, yêu hòa bình ngoài Bắc.

Đ. miên B. c. tr. c. 75 đã có “Hội liên lạc nhi đồng ngỏ ý Công giáo yêu nước và hoà bình” thành lập hội tháng 3.1955. Đây là công cụ Nhà nước dùng để phá đạo, bách hại đạo bên trong. Ai chấp nhận hội nhóm đó bị coi là chấp nhận hội nhà nước. Ngỏ ý Công giáo chịu bao khổ nạn khó, tù đày cũng là do nhóm này. Hai linh mục nổi tiếng của nhóm: Nguyễn Thế Vinh và Võ Thành Trinh.

Cũng may nhóm này gồm toàn nhi đồng linh mục hay giáo dân được cha mẹ chọn nên nhi đồng thành phần không đạo đức, nên ít ai theo; họ có cái quyên của nhà nước, mà họ lại dốt nát, nên càng dốt hơn, ngổ ngàng và sỗ, và bất mẫn của họ. Vì thế, nhóm đó đã sụp đổ tan rã không có miên Nam đến tiếp sức và hội phần nó đem lại nhãn hiệu mới.

Ủy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước

Từ miên Nam, ngay sau ngày 30.4, linh mục Nguyễn Đình Thi đã chuyển từ Công giáo và Dân tộc về cho linh mục Trần ng. Bá C. Báo đã ra mặt sự đầu tiên từ Sài Gòn với giấy phép của Bộ Văn Hóa Thông tin chính phủ cách mạng Lâm thời ngày 4.7.1975. Đầu năm 1980, có Ủy ban Văn đồng Công giáo xây dựng và báo về Tổ quốc. Gợi ý là Ủy ban Văn đồng Công giáo (UBVĐCG)

Tháng 8.1983, có Hội nghị Ủy ban Liên lạc Công giáo Toàn quốc (UBLLCGTQ) tại Tp HCM quy tụ đại diện từ khắp các hội nhi đồng ngỏ ý Công giáo xây dựng và báo về Tổ quốc, báo về Hòa bình.

Đ. h. đã họp tại Hà Nội từ ngày 8 đến 10.11.1983 và thành lập Ủy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước Việt Nam. Vì thế Đ. h. nhi đồng ngỏ ý Công giáo Việt Nam xây dựng và báo về Tổ quốc, báo về Hòa bình cũng được gợi ý là Đ. h. Ủy ban Đoàn kết Công giáo Yêu nước Việt Nam. Lm Nguyễn Thế Vinh làm chủ tịch UBLLCGTQ, nhi đồng đầu não của Ủy ban là 4 linh mục đã được 'đồng xây dựng' như chính họ công nhận: C. n. T. Minh Bích. Là nhi đồng ngổ ngàng trí thức, mỹ ông này từ nhỏ, hiện tại chỉ không hung hăng như mỹ ông miên B. c. tr. c. kia. Được chính danh, phải gợi ý là Ủy ban Đoàn kết Linh mục Yêu nước. Còn giáo dân yêu nước thì chính quy định dùng vào việc khác hơn hiện tại, chấp nhận làm trong Ban Tôn giáo chính phủ. Ủy ban tuy lèo tèo nhi đồng rất ít nhưng sức mạnh của ông chủ nó.

Ngày 19.10.1983, Đức cha Nguyễn Kim Điền đã gợi ý cho linh mục Nguyễn Thế Vinh, Chủ tịch Ủy ban Liên lạc Công giáo toàn quốc, phần đề nghị để thành lập Ủy ban Đoàn kết Công giáo

Yêu nước Việt Nam. Ngài viết: "Ai cũng biết Ủy ban Liên lạc Công giáo ở Trung Quốc đã biến thành Giáo hội Tờ trờ, tách lìa khỏi Giáo hội tông truyền Rôma. Đương nhiên, Đức cha thừa biết ngài không thể ngăn chặn được việc đó, vì đây là một chuyện quan do chính quyền thiếp lập. Nhưng bên phía ngài và các giám mục là phải ngăn chặn. Ngài cấm các linh mục Giáo phận Huế tham dự. Và treo chén linh mục Nguyễn Văn Bính, đồng ý quy thuận ngài, vì đã gia nhập UBĐKCGYN. Nhưng lý do khiến Tgm Huế chấp nhận việc biến lập UB này sẽ được nhắc lại cách chi tiết cho các linh mục quốc doanh trong một dịp gặp linh mục Huân Công Minh.

Nói với các linh mục trong UBĐKCG.

Linh mục Minh, đồng biểu Quốc hội, Phó Chủ tịch UBĐKCGYN VN có tiếp gặp Đức Điền, xin tha vâng cho linh mục Nguyễn Văn Bính. Đức cha trả lời: Ngỏ ý muốn tha phạt linh mục Bính nhất, chính là Tgm Huế. Tuy nhiên, là linh mục, chức Huân Công Minh đã biết: Giờ phút nào linh mục Bính không theo UBĐKCGVN nữa, thì tức khắc phải rời ngay. Nhân dịp này, Đức Điền nói với linh mục Huân Công Minh để ông vui nói lại với các đồng chí của ông:

1)Đương cố gắng sẽ dùng họ để phá Giáo hội. Hãy đọc Bài mở đầu của "Chợ nghĩa Xã hội và Tôn giáo" trong quyển CHỢ NGHĨA XÃ HỘI KHOA HỌC, chương trình trung cấp. Nhà xuất bản sách Giáo khoa Mác-Lênin, Hà Nội 1978, trang 18: "Nhà nước xã hội chủ nghĩa đoàn kết các tôn giáo trên cơ sở lợi ích chung, trong một mặt trận dân tộc thống nhất, cùng toàn dân đấu tranh cho độc lập dân tộc dân chủ và chủ nghĩa xã hội, đồng thời xây dựng giáo hội để cải tạo, thoát ra khỏi sự lệ thuộc của giáo hội nước ngoài". Chính sách là thế. Họ phải đem thực hành, như các nước xã hội chủ nghĩa khác nói, điển hình là Trung Quốc. Nếu các linh mục Việt nam mình không làm "giáo tử da... chức, cần đi đầu nếu đi đầu" thì Nhà nước sẽ thành lập cách khác.

2) Thực tế thì UBĐKCGYNVN đã tỏ ra mình được lập với Giáo Hội rõ ràng:

a- Ủy ban Liên lạc Công giáo Yêu nước đã biên tập mọi trình tự các linh mục huân công vào UBĐKCGYNVN mà không qua các Giám mục, lợi nhuận Nhà nước làm áp lực buộc các giám mục phải đi đầu kiện cho các linh mục kia đi họp tại Hà Nội vào cuối năm 1983.

b- Linh mục Nguyễn Văn Bính (Huân) là LM điển hình của LM UBĐKCGYNVN, bắt chấp Giáo luật 278c và Tuyên cáo của Thánh Bộ Giáo sĩ 8-3-1982, bắt buộc khuyến cáo của GM mình,

còn ngỏ ý xin GM mình cấp cho giấy phép t v tr c đ đi h p thành l p UBĐKCGYNVN n a; khi b p h t r i còn thách th c là mình không bao gi đ i ý rút tên kh i UB kia, ch ch GM đ i ý s a sai thôi. TGM Hu không mu n có m t LM nh th trong giáo ph n.

c- V m t t tr , thì th c t Nhà n c ch xem UBĐKCGYNVN là giáo h i chính th c. B ng ch ng: T t năm 1984, Ch t ch H i đ ng B tr ng Ph m Văn Đ ng vào ăn T t Hu , thì chính quy n đ a ph ng ch m i LM Nguyễn Văn Ng c (có c lòng đi h p UBĐKCGYNVN l n đ u mà khi v thì b c t ch c Quy n T ng đ i đ i n và C v n c a Giáo ph n) làm đ i đ i n cho gi i Thiên Chúa giáo t nh Bình Tr Thiên mà không đ m x a gì GM s t i. M y m i năm qua, các linh m c trong y ban Liên l c Công giáo Yêu n c, và ch có các ngài, đ c đ i h p qu c t nh là đ i đ i n Giáo H i Công giáo Vi t Nam. Ngày nay, b nhi m, thuy n chuy n hay phong ch c linh m c ch ng h n... n u không có "placet" c a UBĐKCGYNVN thì không xong.

d- T i sao chính sách Nhà n c là đ i t đ o, mà logic là các linh m c đ u b chèn ép m i m t, còn linh m c thu c UBĐKCGYNVN đ c u đ i đ cách? Nhà n c l i t n phí h ng m y tri u b c đ giúp thành l p UBĐKCGYNVN v a qua? Và GM ch ng đ i vi c thành l p y ban đó thì b th m v n 120 ngày?

TGM Hu nói ti p v i linh m c Minh là ngài không tin linh m c s làm nh ng đ i u ch ng đ i H i Thánh công khai đầu, nh ng th h sau linh m c Minh hay k ti p sau n a kia..., vì đã là công c cho chính sách Nhà n c r i. Do đó, TGM Hu th y, theo l ng tâm mình, c n ph i báo đ ng công khai, dù ch đ n đ c m t mình. Vì TGM Hu không mu n gián ti p tham gia vào vi c phá Giáo h i. (Th g i hai đài Vatican và Veritas ngày 10.5.1985).

Nh ng th h sau: m t l i báo đ ng đáng cho chúng ta hôm nay ph i gi t mình.

(UBĐKCG h t th i hay ít hi u qu h n, thì chính quy n làm cách khác: UBĐK hóa hàng Giáo ph m: đ i n ti n s vi c x y ra đúng nh nh n xét c a Đc Đ i n. D hi u: lôgic c a Đ ng).

T ng đ i cô đ n nh ng đ c nâng đ

Đc Đ i n nói v i Hu nh Công Minh: "TGM Hu th y, theo l ng tâm mình, c n ph i báo đ ng

công khai, dù cho đến đức mẹ tôi mình". Sở dĩ ra sao? Đức Giám mục Ban Mê Thuột hoàn toàn ủng hộ lập trường của TGM Huế. Sau khi vài linh mục của ngài đi tham dự cuộc họp thành lập UBĐKCG tại Hà Nội và, thì ngài báo họp phải rút ra khỏi cho mau. Các linh mục đó làm đến cho ngài xin vâng phục mà đến ngính quy cũng bị bắt đi u đó, nên gọi Đức Cha ra công an và cấm Đức Cha không được đến ngính ta nh và y, và n u ngài mu n t do đi kinh lý trong giáo phận thì sẽ được v và đi u ki n đến c m c n vi c kia. Đức Cha Xuân L c thì nói: các anh đi họp Hà Nội trong lúc tôi n m b nh vi n. Nh ng bây gi anh nào ra m t ho t đến thì sẽ bắt tôi! Theo m t giáo dân trong UBĐKCG nh n đến nh, thì trong số 142 LM tham dự, nay chỉ có chừng vài LM là theo h n y ban y thôi, còn lại thì vì sẽ không dám công khai rút ra, nên chỉ theo cách tiêu cực. Nh ng phải ghi nh n: trong toàn H i Thánh t i Vi t Nam, chỉ có 1 linh mục bị treo chén vì gia nh p UBĐKCG, linh mục Nguyễn Văn Bính.

Th c t chỉ có Đức Điền c m ng t các linh mục d i quy n ngài tham gia UBĐK. Vi c chỉ ng đ i quy t li t UBĐKCG là nguyên do chính khi n chính quy n trừ d p Tgm NKĐ và nhi u ng i khác. Đức bắt nh ng ng i c ng tác g n gửi c a ngài nh Im Nguyễn Văn Lý, Im Trần Văn Quý, n tu Trần ng Th Lý b th m v n, bắt b , giam c m.

Nh ng:

"Các linh mục bị đi "làm việc" nh th nói các ngài đau khổ cho phận mình thì ít, mà xót xa cho B trên thì nhi u. T t c an i nhau đến kiên tâm chịu t đ o mòn vì Chúa". Các linh mục Huế cho là vì linh mục Nguyễn Văn Bính bị phạt treo chén, nên chính quy n đã trở thù b ng cách tàn phá, bắt b Giáo phận Huế. Các ngài e số TGM Huế đau lòng tr c áp l c, r i m m đi chẳng, nên h t v này t i v kia đến thăm chỉ ng, coi Đức Cha có nao lòng mà nghĩ đến việc đi u d u hay đi u hàng chẳng. Các ngài kh ng đến nh: chúng con vui lòng chịu bắt b , xin Đức Cha đến vì chúng con mà bị cu c. Chúng con c u nguy n thêm đến Đức Cha trung kiên đến cùng".

Và Đức cha đã trung kiên đến cùng.

L i trần tr i: Th Chung gọi T ng Giáo phận Huế ngày 19-10-1985

Kính gọi các Linh mục, Tu sĩ nam n và Anh Chị Em tín h u Giáo phận Huế

Anh Chị Em ruột thân mến

Năm 1971, tôi thỉnh nguyện Hội đồng Giám mục Thủ giáo, tôi có phát biểu: “Đã có những Giám mục chịu chết vì bệnh virus quyển lị của Hội Thánh. Nhưng ngày nay có Giám mục nào dám chịu chết để bệnh virus quyển lị của con người không?” Hết phúc thay, hôm nay chính tôi được Chúa gọi để chịu tử ngục, chịu chết vì bệnh virus nhân quyển, chân lý và công bình.

“Sức mạnh tôn giáo” đã ký tại Hà Nội ngày 14-06-1955 do Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa Hồ Chí Minh và Chủ tịch Quốc hội Phạm Văn Đồng, chủ trì, dự 13: “Chính quyển dân số không can thiệp vào nội bộ tôn giáo. Nhưng liên hệ giữa các Giáo hội Công giáo Việt Nam và Tòa thánh La Mã là vấn đề nội bộ”. Dự 14: “Các tôn giáo phải tôn trọng luật pháp nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa như mọi tôn giáo nhân dân khác”.

Tuy nhiên, nếu luật pháp đi ngược với ý Trời, chà đạp các quyển của con người, trong đó có quyển thiêng liêng là do tín ngưỡng, thì như trong biên bản làm với Công an Bình Trị Thiên ngày 15-10-1984, tôi đã khẳng định: “Như các Thánh Tông đồ ngày xưa và các Thánh Tử đạo trải qua các đời, tôi phải vâng lời Thiên Chúa hơn tuân luật pháp của con người”. Dĩ nhiên họ u quố s là tử ngục và chết chóc. Họ u quố đó, chị em anh chị em hôm nay sẵn sàng và vui lòng đón nhận như phận thụ tạo Chúa ban sau 25 năm Giám mục mà đã 22 năm được phục vụ Giáo phận Huế.

Khi tôi bắt đầu rời, thì xin Anh Chị Em đừng ai tin lời khai nào, dù có kèm theo chữ ký mà người ta kể là của chính tôi.

Giờ đây chị em còn một việc là tôi tha thiết xin Anh Chị Em cảm ơn Chúa với tôi, đừng thôi tăng thêm và tiếp tục cầu cho tôi được tuyển chọn trung thành với Chúa và Hội Thánh cho đến hết cuộc đời.

Tôi xin phó thác Anh Chị Em trong tay Chúa và Đức Mẹ La Vang.

Thân ái chúc lành cho Anh Chị Em. Ngợi khen Chúa Giêsu Kitô.

Hu ngày 19 tháng 10 năm 1985

Ph. Nguyễn Kim Điền. Tổng Giám mục Hu.

Kết

Sau 120 ngày bệ thềm vãn, hỡi 1984, mục đầu là Tổng Giám mục giáo tỉnh miền Trung, ngài không được phép đi thăm viếng các giám mục thu nhập giáo tỉnh, các giám mục khác cũng không được tới thăm ngài, ngài không được phép đi họp hội nghị thường niên của HĐGM/VN, không được phép ra khỏi chu vi Tp Huế để thăm các giáo xứ và làm các công tác cần bổn của một giám mục.

Ngày 08.06.1988, 11 ngày trước lễ Tuyên Hiên thánh của 117 Chân phước Têđô Viêt Nam, Đức cha đã qua đời tại bệnh viện Chợ Rẫy, Sài Gòn. Theo những nguồn tin khác, Đức cha bị đầu độc. Nếu ngài bị đầu độc thì ngài là một vị tử đạo. Nếu không, thì ngài cũng vẫn là một vị tử đạo, những tử đạo cách đau đớn hơn, tử đạo triền miên như bao nhiêu con cái Chúa dù bị hành hạ, chèn ép, lăng nhục, đánh đập, vãn hiên ngang, vui tươi và kiên vững, tử đạo mòn. Mời mòn Tin, Cậy.

Hôm nay đây, tiếng nói nóng bỏng của các Tổng Giám mục NKĐ tiếp tục vang dội trong lòng Giáo hội và Đất nước. Có lẽ vang dội hơn khi nào hết. Tòa Khâm sứ, Thái Hà, Tổng Chiêm, Công Dũ, Hoàng sa, Trường sa, Dân oan... Tôi vui mừng vì một linh mục công dân rớt già đã có lúc im hời sau một đời tranh đấu nay lại giống lên tiếng nói báo động. Tôi giật mình thấy bên cạnh những người liêu mình đấu tranh cho tự do dân chủ, cho chủ quyền đất nước, có hai linh mục già thông thái, đạo hạnh bao nhiêu năm tháng chuyên chú vào khoa Kinh Thánh học, mà nay 'xuống núi', nhôp cuộc, như chúng còn biết dè dặt, khôn ngoan là gì nữa. Lại nói năng thô ng thô ng như không biết đến 'bác ái'. Chúng tôi hoàn toàn chấp bác đến chúng nào. Đây là thời điểm của Caritas in Veritate. Bác ái trong sự thật, bác ái vì sự thật. Không phải là bác ái nhút nhát, bác ái nể nang mà là bác ái thí mạng, bác ái nể y là.

"Anh em đừng quên Thầy đã đem bình an cho trái đất; Thầy đã không phải đem bình an, nhưng đem gươm giáo. Quả vậy, Thầy đã gây chia rẽ giữa người ta với cha mình, giữa con gái với mẹ, giữa con dâu với mẹ chồng. Kẻ thù của mình chính là người nhà" (Mt 10, 34-36).

Đó là một niềm tin mà người Kitô hữu gửi là Tin Mừng, Tin Lành; một lời mà người công giáo gửi là Lời Chúa.

Thì ra bình an của Chúa khác với bình an của thế gian. Bình an genuine giáo. Và Thiên Chúa Tình Yêu là Thiên Chúa gây chia rẽ, chia rẽ. Và khi nghe "Kẻ thù của mình chính là người nhà", có lẽ ta thấy hơi:

Nhà nào? Nhà Chung? Nhà Thờ? Nhà x? Nhà Chùa? Nhà Dòng? Nhà N? c? Câu trả lời thu? c trách nhiệm của mỗi chúng ta.

Xin cảm ơn Quý vị và các Bên.

31.10.2010.

[1] Lý lẽ về Echange France – Asie, Việt Nam, Janvier 1987.

[2] Cõi Chơn lành của Trọn Đông Phong.

[3] Mời bạn phát biểu về, Đức Điền ghi lại. Ngài viết: “Có thể khi phát biểu người khác câu văn và người ta không hiểu ‘nguyên văn’ như trong bài ghi lại. Nhưng tôi cam đoan về ý và thể các ý nghĩ thì trung thực”. Đức cha quá biết, mời bạn phát biểu có thể bạn nghĩ ta có ý xuyên tạc.

[4] Về nội dung số kia, đây là chơn lành của HT Thích Quảng Đức: “Tình hình mỗi ngày một căng thẳng và ngày 3.3.1977 đã đến đỉnh cao nhất khi chúng tôi đến chiếm đóng cô nhi viện Quách Thôn Trang ở đường Trọn Quốc Toản (phía sau Việt Nam Quốc Tế mà trước đó họ đã

chiếm rồi và bây giờ mới ráp chi u bóng rớt lên đã được xây lên trên đó), giờ tôi mang danh hiệu GHPGVNTN và liên hệ xu hướng đạo đức. Ngay 11 giờ hôm nay, nhân danh Tổng thư ký Viện Hoá Đạo, tôi đã ký một thông tin kêu gọi tăng ni sư nòng hy sinh để bảo vệ đạo pháp và danh dự Giáo hội. Đến ngày 6.4.1977, TT Huyền Quang và tôi cùng một số vị khác bắt vào nhà tù Phan Đăng Lưu ở Bà Chiểu Gia Định. Ít lâu sau, tôi được biệt chuyển sang toà Thích Thiệu Minh cũng bắt và đã chết một cách bí ẩn tại sở Công an Sài Gòn ở đường Trần Hưng Đạo” (Phật giáo Thế gian nhứt/Thế gian nhứt Phật giáo. Nxb Tin, Paris 1994, tr. 26)